

Република Србија

УПРАВНИ СУД

20 У 15663/14

25.02.2015. године

Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Павела Јонаша и Весне Даниловић, чланова већа, са судским саветником Ксенијом Ивановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа за телекомуникације “Телеком Србија” ад Београд, Улица Таковска бр. 2, које заступају Драган Ђурђевић и Драшко Вуковић, против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Београд, ради поништаја решења број 07-00-01791/2014-03 од 21.11.2014. године, са заинтересованим лицем Новковић Аном, новинаром "БИРН Србија" из Београда, Улица бр. 7/V, у предмету давања информација од јавног значаја, након одржане усмене расправе дана 23.02.2015. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Оспореним решењем, у ставу I диспозитива, наложено је тужиоцу да без одлагања, а најкасније у року од 5 дана од дана пријема овог решења, обавести Новаковић Ану, новинара Балканске истраживачке мреже у Србији (БИРН Србија) из Београда, Коларчева бр.7/V, да ли поседује тражене информације у вези трошкова “Телеком Србије” за финансирање донације и спонзорства (по основу склопљених уговора или другом основу по којом су исплаћена средства за наведене намене) у периоду од 01.01.2013. до 19.05.2014. године, односно документе у којима су исте садржане, а које информације су децидно наведене по ставкама у ставу првом диспозитива, те да јој, уколико наведене документе поседује, у истом року достави копије истих, с тим што ће пре достављања, заштити податке о личности којима би се повредило право на приватност лица на које се тражене информације односе као што су: адресни подаци, лични матични број грађана, број банковоног рачуна физичких лица и друге податке о личности, уколико су садржани у тим документима и исте учинити недоступним; у ставу II диспозитива тог решења одређено је да ће о извршењу решења Предузеће за телекомуникације “Телеком Србија” ад Београд обавестити Повереника у року од 7 дана од дана пријема тог решења.

У тужби којом је покренуо управни спор, поднетој Управном суду препорученом пошиљком дана 04.12.2014. године тужилац истиче да није државни орган, орган територијалне аутономије, нити орган локалне самоуправе, нити му је било којим прописом поверено вршење јавних овлашћења. Наводи да је држава већински власник, односно акционар са процентом учешћа у основном капиталу од 58,11% акција али и као таква не може да наступа са позиција носиоца власти, зато што нема више права и ниједан закон јој не даје више права у односу на око 5.000.000 грађана малих акционара који су власници око 22% акција. Посебно истиче да Повереник оспореним решењем погрешно доводи у везу пренос оснивачких права са стицањем статуса органа власти у смислу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и тужиоца третира органом власти у смислу члана 3. тог Закона, будући да је у питању правно лице које оснива државни орган. Указује да права акционара, са разлога ближе наведених у тужби, има Република Србија, а не Влада Републике Србије. Према мишљењу тужиоца нетачни су и наводи из оспореног решења да је тужилац правно лице које оснива државни орган, као и да је незаконита примена одредбе члана 3. наведеног Закона, заснована на нетачној чињеници да одлука о организовању Предузећа за телекомуникације "Телеком Србија" ад Београд, ради усклађивања са Законом о привредним друштвима, не представља измену оснивачког акта, из разлога прописаних чланом 12. став 3. Закона о привредним друштвима. Даље наводи да се у не малом броју случајева решењима Повереника тужиоцу налаже објављивање података из домена пословања, чиме се исти ставља у неравноправан положај са осталим такмацима у тржишној утакмици, те се оставља простор не само злоупотребама права на слободан приступ информацијама од јавног значаја, већ и крши тужиочево право на једнак правни положај нерегулисаном или парализованом тржишту електронске комуникације са другим телекомуникационим операторима који исту или исте делатности врше на основу истих или истоврсних лиценци и одобрења, под истим условима утврђеним Законом о електронским комуникацијама и актима надлежног регулатора – Републичке агенције за електронске комуникације, а све то на основу приличног екстензивне примене одредби закона. Предлаже да се тужба уважи, поништи оспорено решење и предмет врати на поновно одлучивање.

Тужени орган је у одговору на тужбу оспорио активну легитимацију тужиоца за покретање и вођење управног спора у овој управној ствари из разлога што се у другостепеном управном поступку у коме је донет оспорени акт није решавало о правима и обавезама тужиоца, нити је оспореним актом повређено неко његово право или на закону заснован интерес, већ се одлучивало о остваривању права на приступ информацијама од јавног значаја по захтеву, који је поднет Предузећу за телекомуникације "Телеком Србија" ад у Београду, у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Како тужилац као орган јавне власти, који је одлучивао у првостепеном управном поступку у овој управној ствари, у смислу члана 11. Закона о управним споровима није овлашћен за подношење тужбе за вођење управног спора, сматра да тужбу треба одбацити на основу члана 26. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима. Остављајући питање активне легитимације тужиоца у овој управној ствари на оцену Управном суду, у случају оцене законитости оспореног управног акта, тужени оспорава наводе тужбе, и са разлога ближе наведених у одговору на тужбу остаје при разлозима датим у оспореном решењу, да тужилац јесте орган власти у смислу члана 3. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од

јавног значаја, који став се заснива на чињеници да је оснивач Предузећа "Телеком Србија" ЈП ПТТ Саобраћаја "Србија" Република Србија, одлуком Народне Скупштине од 28.12.1989. године, и у чијем саставу је, као зависно предузеће било и предузеће "Телеком Србија", конституисано као мешовито акционарско друштво у коме ЈП ПТТ "Србија" контролише 51% капитала, "STET" (Италија) 29% и "ОТЕ" (Грчка) 20% капитала, све до јуна 1997. године. Након тога, 2003. године, на основу уговора о продаји акција са италијанским "Телекомом" ЈП ПТТ "Србија" и Владе Републике Србије, Влада је стекла власништво над акцијама "Телекома Србије" са процентом учешћа у основном капиталу од 80%, при чему Влада има тзв. "златну акцију", којом се штите стратешки интереси државе. На основу закључка Владе Републике Србије о бесплатној подели акција "Телекома Србије" ад од 20.04.2012. године у Централном регистру депо и клиринг хартија од вредности на дан 03.05.2012. године, извршена је измена власничке структуре "Телекома Србија" ад Београд, али је Република Србија – Влада Републике Србије и даље већински власник, односно акционар са процентом учешћа у основном капиталу од 58,11% Република Србија, уз права која јој припадају као акционару "Телекома Србија", располаже оснивачким правима која су јој пренета Одлуком о организовању предузећа за телекомуникације "Телеком Србија" ад од 20.04.2012. године, ради усаглашавања са Законом о привредним друштвима. Стога се, Влада Републике Србије сматра оснивачем Предузећа "Телеком Србија" ад, а наведено предузеће органом власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, будући да је у питању правно лице које оснива државни орган. У прилог наведеном је и становиште Управног суда изнето у решењу 9 У 12001/11 од 19.10.2012. године, према коме се лица на које су пренета оснивачка права сматра оснивачем у смислу Закона о привредним друштвима. Предложио је да суд тужбу одбаци као изјављену од неовлашћеног лица или у случају оцене законитости оспореног решења, чак и када би тужилац имао права на подношење тужбе, тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 23.02.2015. године, у присуству заступника тужиоца и туженог органа, а у одсуству уредно позваног заинтересованог лица, сагласно одредби члана 38. став 1. Закона о управним споровима.

Заступник тужиоца је у речи на усменој јавној расправи изјавио да остаје код навода из тужбе и у тужби истакнутом захтеву. Посебно је указао да Влада није оснивач тужиоца из разлога који су ближе наведени у тужби, као и доказа који су приложени уз тужбу, из чега се види ко је већински акционар тужиоца. Сматра да би давањем података и објављивањем информација из домена свог пословања, тужилац био доведен у неравноправан положај са осталим такмацима који се баве истом делатношћу. Указује да су у питању поверљиви подаци који су заштићени, а за пружање таквих података предвиђене су и енормно високе казне. Оспорава све наводе из датог одговора на тужбу туженог органа. Предлога у допуну доказног поступка није имао. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Пуномоћник туженог органа је у речи на усменој јавној расправи изјавио да је оспорено решење правилно и на закону засновано, и да у свему остаје при наводима из датог одговора на тужбу. Посебно је указао да је Управни суд у више својих одлука већ поступао у овој управној ствари, превасходно указујући на решење суда 9 У. 12001/11, којим решењем је расправљен статус тужиоца, на начин да исти има статус органа јавне власти. Што се тиче поверљивих података који би тужиоца довели у

неравноправан положај на тржишту, навео је да исти не мора да доставља те податке, што му закон и дозвољава. Указао је да је проблем у томе што тужилац уопште не поступа и не даје тражене информације, те да исти има статус првостепеног органа у управном поступку, и није активно легитимисан за подношење тужбе, због чега је предложио да суд тужбу одбаци.

Према одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", број 120/04...36/10), подношење захтева и остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја је управна ствар. Захтев за приступ информацијама од јавног значаја решава се применом одредаба Закона о општем управном поступку, а орган власти од кога се тражи информација, против чије одлуке је дозвољено подношење тужбе, има положај првостепеног органа. Чланом 3. тачка 2. наведеног Закона прописано је да је орган власти, у смислу овог закона, правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган.

Одредбом члана 11. став 1. Закона о управним споровима прописано је да тужилац у управном спору може бити физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес.

По оцени суда, у конкретном случају Предузеће за телекомуникације "Телеком Србија" ад Београд није странка у управном спору, јер решењем Повереника за информације од јавног значаја Републике Србије, није решавано о неком праву или на закону заснованом интересу овог предузећа, већ је решавано о дужности истог, да као орган јавне власти, у смислу одредбе члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, поступи по захтеву странке, тражиоца информације, у смислу члана 5., 16. и 21. овог закона. Због тога, Предузеће за телекомуникације "Телеком Србије" ад Београд не може бити активно легитимисано за подношење тужбе у управном спору будући да исто нема правни интерес.

Орган власти који решава по поднетом захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, против чије одлуке је дозвољено изјављивање жалбе, има процесни положај првостепеног управног органа, па у тој ствари не може истовремено да има положај странке и да буде тужилац у управном спору, по тужби изјављеној против решења туженог као другостепеног органа, који је одлучивао по жалби заинтересованог лица због недобијања тражених информација од јавног значаја.

Суд је посебно ценио навод тужбе и изјаву пуномоћника тужиоца дату на расправи, који-а се односи на питање статуса тужиоца као органа јавне власти, па је нашао да су ти наводи без утицаја на другачије решавање ове управне ствари, будући да се по оцени суда, лице на које су пренета оснивачка права сматра оснивачем у смислу Закона о привредним друштвима, па се и тужилац, с'обзиром да су на њега пренета оснивачка права Одлуком о организовању предузећа за телекомуникације "Телеком Србија" ад, ради усклађивања са Законом о привредним друштвима ("Службени гласник РС", бр. 36/2011 и 99/2011), сматра органом власти у смислу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, који је био у обавези да заинтересованом лицу пружи информације од јавног значаја у смислу члана 16. тог закона.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе члана 26. став 2. у вези са чланом 26. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.02.2015. године, 20 У 15663/14

Записничар
Ксенија Ивановић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дерај Ђурић

БТ/РР

